

Kristuksessa on kaikki

Suuren edessä

Voin aloittaa kirjoitukseni vain kertomalla omasta hämmennyksestäni aiheen edessä. Olen kuin tomuhiukkanen, pieni yksityiskohta Jumalan suuresta maailmasta. Miten voin lähestyä tätä kysymystä?

Sana ”kaikki” esiintyy jo Jumalan nimessä ja siinä miten elävää Jumalaa on pyritty ilmaisemaan ihmiskielellä. Hän on kaikkivaltias, kaikkietävä, kaikkinäkevä, iankaikkinen, Hän on jotain ääretöntä ja mittaamatonta, jotain täysin mykistävää ja pyhää.

Raamattu käyttää Jumalasta nimiä ja ominaisuuksia, joita liitämme ihmiseen sekä ihmisen ympäristöön. Puhumme Jumalan yhteydessä kasvoista, hänen oikeasta kädestään, kättensä hipiästä, näkemisestään, kuulemisestaan, uskollisuudestaan, lapeudestaan, oikeamielisyydestään, tuomiostaan ja armostaan. Puhumme ajallisesta elämästä ja iankaikkisesta elämästä Jumalan yhteydessä ja Hänestä erossa. Puhumme pimeydestä ja valosta. Puhumme taivaasta, jonka näemme, ja taivaasta ja taivaista, joita emme voi kuin aavistaa.

Ja tähän omaan maailmaamme Jumala tuli ihmiseksi Jeesuksessa Kristuksessa. Ja jo ennen tätä ihmisen koko historia on ollut kiinnittyneenä Jumalan luomistyöhön, kutsuun ja uskollisuuteen. Jumalaa on jo Raamatun alkulehdillä kuvattu siten, että ymmärrämme ikuisen Jumalan olevan muuttumaton. Isä ja Kristus ovat aikojen alusta lähtien yhtä sellaisella tavalla, mitä emme pysty ymmärtämään. Jumalan Pyhän Hengen olemus ja luova ja herättävä työ jää meille salaisuudeksi. Ihmisen vaiheet ovat lopulta vain Jumalan tiedossa ja ymmärryksessä, sekä yksin Hänen tuomioidensa alla.

Raamattuun on talletettuna Pyhän Hengen ohjaamana se, mikä on ihmiselle tarpeellista ymmärtää Jumalasta. Syntiinlankeemus kertoo ihmisen turmeluksesta ja erosta pyhän Jumalan yhteydestä, ja sen seurauksista koko luomakunnalle. Se kertoo Jumalan vanhurskaasta vihasta syntiä ja vääryyttä kohtaan. Jo alusta lähtien meille osoitetaan läpi Raamatun kohti Jeesusta Kristusta, joka on Jumalan apu ja ratkaisu ihmisen synnin, valheen ja Jumalasta eron ongelmaan.

Uskovinakin vielä katsomme kohti Jeesusta. Hebr. 12:2: *...silmit luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.*

Vastakohtien kieli

Pimeydestä valoon, kuolemasta elämään, erillisyydestä yhteyteen, orjuudesta vapauteen, lain alta armon osallisuuteen. Siinä on pieni luettelo vastakohtien kielestä Raamatussa. Täydellinen Jumala asuu henkensä kautta ihmisessä, joka ei itsessään ole mitään. 'Voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa'. 'Tämä aarre on meillä saviastioissa'. 'Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa'.

Autuaaksi julistukset kertovat siitä miten juuri kaikessa itsessään köyhä, puuttuva ja Jumalaa janoava mainitaan autuaaksi. Laki ei voinut toteuttaa Jumalan täydellisyyttä ja pyhyyttä, vaan tarvittiin armo Kristuksessa. Ja armon omistajaksi tuli se, joka huusi avukseen Herraa, eli oli tullut tarvitseväksi.

Jeesus otti lapset esikuvaksi. Ei ole tarkoituksaan, että kilpailisimme suuruudesta ja katsoisimme omiin saavutuksiimme. Kyse on pikemminkin aidosta ja luottavaisesta suhteesta ja siitä kumpuavasta kiittolisuudesta. Saamme aina uudelleen ikään kuin hämmästellä sitä lapseutta, yhteyttä ja armoa, mikä on tullut osaksemme.

Ef.1:5-7: ...edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan, sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, minkä hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan.

Kaikki on tehty puolestamme

Kristus kertoi kärsimisestään ja ristinkuolemastaan jo ennen kuin se toteutui. Huomaamme evankeliumiteksteistä miten vaikeaa opetuslasten oli tätä ymmärtää. Oikeastaan Vanha Testamentti eli silloinen Raamattu jo osoitti selkeästi ja monissa kohdin kärsivään Herraan. Armahdus synneistä ja voitto pahasta oli jo kirjoitettu etukäteen. Ihmisen oma ymmärrys ei riittänyt näitä tosiasioita avaamaan.

Ylösnoussut Herra Jeesus Kristus kohtasi vielä näiden maailmanhistorian keskeisten tapahtumien silminnäkijät ja antoi heille tehtävän. Kaikkeen maailmaan tulee viedä todistus. Kuitenkaan ihminen ei tässäkään vaiheessa voinut suoriutua tehtävästään ilman Jumalaa. Tuli odottaa Pyhää Henkeä. Näin Kristus saattoi oman Henkensä kautta itse olla ihmisen mukana koko seurakunta-ajan loppuun asti.

Kaikki on täytetty ristillä, mutta kaikki tähän asti ja kaikki tuleva kiinnittyy myös ristin tapahtumiin. Ihmisen pahuus, ihmisen vajavaisuus, kärsimys ja kärsimyksen tuottaminen kuuluu tähän inhimilliseen elämäämme. Kristuksen ristin sovitustyö tuo Isän silmissä niin täyden ja rikkumattoman armon, vapauden ja puhtauden, että ihmiskielen sanat ovat loppua kesken tämän kuvaamisessa.

Itse katselin laskevan auringon valoa täysin tyynessä meren pinnassa. Tuo heijastuva taivaan valo puhui jo yksinään Jumalan valkeudesta ja puhtaudesta pimeyden keskellä. Heitin kiven mereen. Katsoin miten se rikkoi pinnan ja muodosti siihen renkaat. Tiesin kiven vajonneen pohjaan asti, mitään en tietenkään nähnyt. Hyvin pian pinta asettui taas tyyneksi ja taivaan valoa peilaavaksi. Ajattelin, että Jumalan armo Kristuksen työn tähden puhdistaa synnistä täydesti ja välittömästi. Ihminen joutuu kuitenkin ajassa usein katsomaan noita kiven jättämiä renkaita armon meressäkin.

Miika 7:19: Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekemme. Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen.

Jumalan aivoitus Kristuksessa

Jumalan tahto ja aivoitukset koskevat koko luomakuntaa, alkua ja loppua, joka on kaikki kätkeytyä Kristukseen. Mikään ei ole irrallaan Kristuksesta, ei maailmankaikkeus, emme mekään, ei seurakunta, ei ruumiimme ylösnousemuskaan. Tätä ajatellen tuntuu erikoiselta pienen ihmisen todistelu Jumalan olemassaolosta tai siitä, ettei Jumalaa olisi. ID (Intelligent Design) tai ”älykäs suunnitelma” keskittyy luomiskysymykseen. Voisimme tässä yhteydessä käyttää sanoja ”Jumalan aivoitus” kirkkoraamattumme 1938 mukaisesti.

Meidän on hyvä kuin aavistella Jumalan aivoituksia todella laajasti. Voimme yrittää ymmärtää kaikkea siltä pohjalta, että Jumalan hallussa on kaiken alku ja loppu ja kaikki siltä väliltä. Tähän liittyy Jumalan vanhurskaus ja pyhyys, sekä ihmisen turmeltuneisuus ja sen vaikutus luomakuntaan. Samaan kokonaisuuteen kuuluu persoonallisen pahan toiminta tässä nyt elämässämme aikakaudessa. Ja kuitenkin Kristus on voittanut pahan sekä kantanut koko syntivelkamme.

Elämme jo nyt maailmanaikojen loppukautta. Hebrealaiskirje nimittäin vakuuttaa, että Kristus on ilmestynyt yhden ainoan kerran maailmanaikojen lopulla poistaakseen synnin uhraamalla itsensä (Hebr. 9:26). Kerran toteutuu täydellinen pahan tuhoaminen ja Kristuksen herraus ja kirkkauden valtakunta. Silloin ovat päättyneet taistelut, ja vallitsee rauhan, pyhyyden ja täydellisen vanhurskauden aika.

Ps. 40:6: Herra, minun Jumalani, suuret ovat sinun ihmetekosi ja sinun aivoituksesi meitä kohtaan. Ei ole ketään sinun vertaistasi. Niitä minä tahdon julistaa, niistä puhua, niitten paljous on suurempi, kuin luetella taidan.

Ef. 3:10-12: ...että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon sen iankaikkisen aivoituksen mukaisesti, jonka hän oli säätänyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme, jossa meillä, uskon kautta häneen, on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan tykö.

2 Tim. 1:9: ...hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja.

Isä meidän -rukous

Room. 11:36: Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja häneen on kaikki; hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen.

Pieni ihminen, joka on osa Jumalan luomakuntaa, ei pysty kovin paljon tästä kaikesta ymmärtämään. Jeesus Kristus, joka on Jumalan aivoituksen keskuksessa, opetti meille Isä meidän -rukouksen eläessään maan päällä opetuslastensa parissa. Hän tiesi mistä oli tullut, ja Hän tiesi mihin oli kerran palaava.

Tuleva tehtävä syntien sovittajana, Jumalan Karitsana, oli tätä rukousta opettaessa vielä edessä päin. Kuitenkin Isä meidän -rukous kätkee jo sisäänsä evankeliumin ja voiton pahan vallasta. Me katsomme tähän rukoukseen Kristuksen täytetyn työn kautta. Juuri me olimme ennen

luonnostamme vihan lapsia, ja nyt Jumala on siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. Ja tämän valtakunnan tulemistä ja täyttymistä anomme sekä maan päälle että taivaisiin, niin aikaan kuin iankaikkisuuteenkin. Sitä ei voi pieni ihminen itse tuottaa tai rakentaa.

Matt. 6:9-13: Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi; tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa; anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme; ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme; äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta, [sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen].

Jeesus toi meille yhteyden Isään, lapseuden. Hän kantoi syntivelkamme, ja temppelin esirippu repesi kahtia. Meille avautui yhteys Pyhään, yhteys Taivaalliseen Isään. Ylimmäinen pappi meni kerran vuodessa kaikkeinpyhimpään uhrattuaan ensin uhrieläimen kansan puolesta. Kristus meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen (Hebr. 9:12). Näin meidän syntivelkamme on pyyhitty pois. Saamme pyytää tämän valtavan asian toteutumista oman elämämme arjessa. Ja sitä pyydämme taivaallisen Isämme lapsina.

Jeesuksen opettamassa rukouksessa tulee esiin ainakin seuraavat asiat: Jumalan pyhyys, Jumalan tahto, Jumalan valtakunta, Jumalan huolenpito, Jumalan anteeksiantamus, persoonallisen pahan vaikutukset, Jumalan varjelus ja Jumalan iankaikkisuus. Lisäksi se antaa meille oikean suhteen ja aseman sekä Jumalaan että lähimmäisiimme. Se opettaa rukoilemaan sekä elämään armon ja anteeksiannon osallisuudessa.

Kun rukoilemme jokapäiväistä leipäämme, ajattelemmekin myös Kristusta ja Jumalan sanaa leipänämme. Yhdistämme tähän Raamatun lupaukset siitä, että taivaallinen Isämme ruokkii ja puettaa meidät. Hän joka huolehtii kedon kukista ja taivaan linnuista, näkee myös luomansa ihmisen tarpeet. Leipäämme sisältyy myös esirukous, jotta saisimme elää rauhan ja järjestyksen aikaa. Pyydämme, että evankeliumi menisi eteenpäin.

Kristuksen seurakunnan salaisuus

Jumalan huoneen salaisuus kulkee läpi Raamatun. Elävän Jumalan seurakuntaan eli Kristuksen ruumiiseen paneudutaan Uuden Testamentin kirjeissä syvällisesti ja laajasti. Jeesuksen Kristuksen hallinnan, olemuksen ja Hengen vaikutuksen tulisi ilmetä seurakunnan kautta maailmassa. Sen on tarkoitus julistaa Kristuksen voittoa jopa näkymättömille taivaiden valloille. Kristus on pää ja ensimmäinen kaikessa juuri niiden keskuudessa, jotka ovat Hänen omiaan.

Kol. 1:16-18: Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa. Ja hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää; hän, joka on alku, esikoinen kuolleista nousseitten joukossa, että hän olisi kaikessa ensimmäinen.

Juuri seurakunnan tulisi olla se yhteisö, joka ei mukaudu maailman ja ajan virtausten vietäväksi. Sen tulisi ankkuroida uskonsa ja elämänsä Jumalan sanaan. Juuri Kristus on elävä Sana. Hän on myös Ylimmäinen pappimme Isän oikealla puolella ja esikoinen kuolleista nousseitten joukossa. Ainoastaan Kristuksen tiedämme voittaneen kuoleman ja elävän tälläkin hetkellä. Sen vuoksi

meidän ei tule katsoa nyt eläviin tai kuolleisiin ihmisiin, vaan yksin Häneen. Sanotaanhan myös, että kaikki tiedon ja viisauden aarteet ovat kätkeytyt Kristuksessa (Kol. 2:3). Hänen tuntemisensa tuoksun soisi leviävän seurakunnan kautta.

Kristus on alku ja loppu

Ilm. 22:13: *Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.*

Kuinka paljon siis on kaikki? Kuinka paljon on Kristus? Kyse on suunnattomista asioista, valtavista arvoista. Kyse on itse elämästä ajassa ja iankaikkisuudessa. Kuitenkin suuruutta tärkeämpää on ymmärtää armo, joka on lahjoitettu Jeesuksessa.

1 Moos. 1:1: *Alussa loi Jumala taivaan ja maan.*

Raamattu alkaa kaiken luomisella. Syntyy se maailma, joka on meille tuttu ja meidän aistittavissamme. Olemme osa tätä maailmaa. Kristus, Jumalan Poika ja Jumalan Karitsa, on ollut alusta lähtien ja jo ennen meidän maailmamme alkua olemassa. Tähän maailmaan kuuluu aika, jonka kulkua seuraamme. Tähän kuuluu valo, jonka näemme silmillämme. Tähän elämänpiiriimme kuuluu kipu ja ahdistus, kyyneleemme. Tähän kuuluu usein kaipaus ja totuuden etsiminen. Toivomme ja odotamme, epäilemme ja uskomme. Emme näe vielä sinne, mihin olemme matkalla. Tiedämme kuitenkin kenen kanssa teemme matkaa. Jumala on ottanut meidät armon yhteyteensä Kristuksessa.

Ilm. 7:17: *...sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä.*

Ilmestyskirja luo vahvat näkymät iankaikkisuuteen ja lopulliseen Kristuksen voittoon. Kuitenkin Raamatun viimeinen jae annetaan meille tänne aikaan muistuttamaan tärkeimmästä eli Jeesuksen armon osallisuudesta.

Ilm. 22:21: *Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.*

Ceta Lehtniemi